

Η εορτή της Αγίας Παρασκευής στη Μελίκη Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τετάρτη 26 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της [Αγίας Παρασκευής](#) Μελίκης.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐ-φρου-ρούμεθα ...· ἐλ-θού-σης δέ τῆς πί-στεως οὐκέτι ὑπὸ παι-δαγωγόν ἐσμεν».

Δύο καταστάσεις συγ-κρίνει στό σημερι-νό αποστολικό ανά-γνω-σμα, από τήν ἐπι-στολή του πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Γα-λα-τίας, ὁ πρω-το-κορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦ--λος: τήν κατά-στα-ση πρὶν ἀπὸ τήν ἔλευ-ση τοῦ Χριστοῦ καί αὕτῃ μετὰ τήν ἐνανθρώπησή του.

Στὴν πρώτη ὁ ἄν-θρωπος ἦταν δέ-σμιος τοῦ νόμου, στή δεύ-τερη εἶναι ἐλεύ-θερος ἐν Χριστῷ.

Καί τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου τοὺς ἐπι-βεβαιώνει τό πα-ρά----δειγμα τῶν δύο γυ-ναικῶν πού προ-βάλ--λει σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ αἰ-μο-ροοῦσα γυ-ναίκα τῆς εὐαγγελικῆς πε-ρι--κοπῆς. Μιά γυναίκα πού ξεπερνᾷ τὰ στε-ρε--ό-τυπα καί τίς δε-σμεύ-σεις τίς ὁποῖες ἐπέ-βαλε ἡ κοινωνία τῆς ἐποχῆς της καί πλησιάζει τόν Χριστό μέ τήν πίστη ὅτι θά θεραπευθεῖ ἀπό τήν ἀσθένεια πού τήν τα-λαιπωροῦσε καί μόνο ἐάν ἄγγιζε τό κράσπε-δο τοῦ ἱματίου του.

Ἡ γυναίκα τοῦ εὐ-αγ-γελίου ὑπερ-βαί-νει μέ τήν πίστη της τόν νόμο καί ὄχι μόνο ἀπολαμβάνει τή θε-ρα--πεία της, ὄχι μόνο ἀπαλλάσσεται ἀπό τὰ δεσμά τῆς ἀσθενείας της, ἀλλά ἀκούει καί τόν ἔπαινο τοῦ Χρι-στοῦ: «θυγάτηρ, ἡ πί-στις σου σέσωκέν σε».

Ἡ δεύτερη γυναίκα τὴν ὁποία προ-βάλλει σήμε-ρα ἡ Ἐκκλησία μας εἶ-ναι ἡ ἁγία με-γαλο-μάρτυς καὶ ἄ-θλη--φό-ρος Παρα---σκευή, ἡ προστάτις τῆς ἐνορίας σας.

Εἶναι μία νέα γυ-ναί-κα πού διέθετε ὅμως μεγάλη πίστη. Καί αὐ-τὴ ἡ πίστη ἔγινε δύ-ναμη γιὰ νά ὑπερνι-κή---σει τὰ ἐμπόδια, τοὺς πειρασμούς, τίς δοκιμασίες, τὰ βασα-νι-στήρια καὶ τόν ἴδιο τόν θάνατο, προκει-μέ-νου νά ἐκφράσει αὐ---τὴ τὴν πίστη της στὸν Χριστό.

Ἡ ἁγία μεγαλομάρ-τυς Παρασκευή εἶναι μία γυναίκα, τῆς ὁ-ποί-ας ἡ πίστη στὸν Χρι-στό τὴν ἀπελευθε-ρώ-νει ἀπὸ τοὺς περι-ο-ρι-σμούς πού ἐπέβα-λε ἡ γυναικεία της φύ-ση, καὶ τὴν κά-νει νά στέκεται θαρ-ρα-λέα ἐνώ-πιον τοῦ κρι-τη-ρί-ου τῶν εἰδω-λο--λα-τρῶν διωκτῶν της.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Είναι μία νέα γυναί-κα τῆς ὁποίας ἡ πίστη στὸν **Χριστό** τὴν κά-νει τόσο δυνατή, ὥ-στε νά ἱεραρχεῖ τὴν ἀγά-πη της πρὸς αὐ-τόν πάνω ἀπὸ τὴν ἀ-γά-πη της γιὰ τίς τι-μές καὶ τοὺς θησαυ-ρούς τοῦ κόσμου, πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν ἑαυτὸ της καὶ τὴ ζωὴ της. Γι' αὐτό καὶ δέν ἀρνεῖται νά τὴ θυσιά-σει γιὰ χάρη τοῦ Χρι-στοῦ· γι' αὐτό καὶ δέν ἀρνεῖται νά ἐπιλέξει τό μαρτύριο.

Ἡ πίστη εἶναι, λοι-πόν, τό κοινὸ χαρα-κτη-ρι-στικό τῆς αἰμο-ρο--ούσης γυναί-κας καὶ τῆς **ἀγίας μεγαλο-μάρ--τυρος Παρασκευῆς**. Μία πίστη σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη, πού δέν ἐνοχλεῖται οὔτε ἀπὸ τὸν κόσμον πού συνωθεῖται γύρω της, οὔτε ἀπὸ τὰ σχόλιά τους. Μία πίστη στα-θερὴ καὶ ἀκλό-νητη, πού δέν λυγίζει οὔτε ἀπὸ τίς ἀπειλές, οὔτε ἀπὸ τίς ὑποσχέσεις.

Μία τέτοια πίστη εἶναι αὐτή στήν ὁποία ἀναφέρεται σήμερα ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος. Μία τέτοια πίστη εἶναι αὐτή πού χρει-α-ζόμα-στε ὅλοι γιά νά ἀπο--λαύσουμε τήν ἐν Χρι-στῷ ἐλευθερία μας, τήν ὁποία κα-τέ-κτη-σε καί ἀπολαμ-βά-νει καί ἡ αἰμορ-ροοῦσα γυναί-κα καί, βεβαίως, ἡ ἁ-γία μεγαλομάρτυς Πα---ρασκευή.

Καί μπορεῖ πολλές φο-ρές νά νο-μί-ζουμε ὅτι δια-θέ-τουμε πίστη, θά πρέ-πει ὅμως νά ἐξε-τά-σουμε ἂν εἶναι ἡ πί--στη μας αὐτή νά ἔχει τό χαρακτηρι-στι-κό τῆς πί-στεως τῆς γυ--ναικός τῆς εὐαγ-γε-λι-κῆς περικο-πῆς, τό χα-ρακτηρι-στι-κό τῆς πί-στεως τῆς ἁγίας Πα---ρα-σκευ-ῆς. Θά πρέ-πει νά ἔχει σταθε-ρό-τη-τα, ὥστε νά μήν ἐπη-ρεάζεται ἀπό ἐξω-τε-ρι-κούς παράγοντες, νά μήν ἐπηρεά-ζεται ἀπό τό τί λένε οἱ ἄλ-λοι γύρω μας, ἀπό τό ἂν πιστεύ-ουν ἢ δέν πι-στεύουν, ἀπό τό ἂν εἰ-ρωνεύονται ἢ ὄχι τήν πίστη μας, ἀπό τό ἂν μᾶς ἐπι--τρέ-πουν νά τήν ἐκ-φρά-σουμε ἢ ὄχι.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ἄν ἐπιθυμοῦμε νά ἀκούσουμε καί ἐμεῖς τόν λόγο τοῦ Ἰησοῦ, «ἡ πίστις σου σέσω-κέν σε»· ἂν ἐπιθυμοῦ-με ὄντως τή σω-τηρία μας, ἕνας μόνο ἀσφα-λῆς δρόμος ὑπάρχει, ἡ πίστη. Ἡ σταθερή πίστη στὸν Ἰησοῦ, ἡ ἀκλό-νητη πίστη στή θεία του φύση καί στή δύναμή του.

Ἄν ἔχουμε ἀμφι-βο-λίες, τότε δέν πιστεύ-ουμε, τότε δέν μπο-ροῦμε οὔ-τε νά τόν πλη-σιά-σου-με, οὔτε νά ἐγ-γί-σουμε τό κρά-σπε-δο τοῦ ἱματίου του, οὔτε πολύ περισσό-τε-ρο νά κά-νουμε ὅποι-α-δή-πο-τε θυσία γιὰ χάρη του.

Ἄν δέν αἰσθανό-μα-στε τήν πίστη νά γα-ληνεύει τήν ψυχή μας μπρο-στά στίς δυ-σκολίες καί στά ἐμπό-δια πού συναντοῦμε στήν καθημερινή μας ζωή, τότε δέν ἔχουμε τήν πίστη πού ἀπαι-τεῖται, τήν πίστη πού μᾶς ζητᾷ ὁ Θεός γιὰ νά μᾶς χαρίσει τή σω-τηρία.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοι-πόν, τόν ἑαυτό μας καί ἅς ζητήσουμε σή-μερα ἀπό τήν ἐορ-τα-ζομένη ἀγία μεγα-λο-μάρ-τυρα καί ἀθλη-φό-ρο Παρασκευή νά πρεσ-βεύει στὸν Θεό γιὰ νά μᾶς προσθέσει τήν πίστη πού χρεια-ζό-μαστε καί νά γί-νου-με καί ἐμεῖς μέ-το-χοι τῆς σωτηρίας, τήν ὁ-ποία ἐκείνη ἀπο-λαμ-βάνει.